

Sygn. akt III CNP 32/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa W. M.
przeciwko Z. C. i C. O.
o ochronę posiadania,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 lutego 2016 r.,
na skutek skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w N.
z dnia 10 czerwca 2015 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 czerwca 2015 r. Sąd Okręgowy w N. oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 26 stycznia 2015 r.

Powód W. M. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jako szkodę skarżący wskazał „obowiązek zwrotu stronie przeciwnej kwoty 78 złotych i koszty sądowe 3437,85 złotych wraz z odsetkami oraz kosztami postępowania”, ale nie uprawdopodobnił, że je zapłacił, choć wystarczyło przedstawić pokwitowanie zapłaty. Niezależnie od tego, koszty nie stanowią szkody uzasadniającej wniesienie skargi (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 46/06, nie publ.).

Skarżący wskazał, że zaskarżony wyrok jest niezgodny z art. 199 i 206 k.c. oraz art. 233 § 1 i art. 286 k.p.c. Zważywszy jednak, że sprawa dotyczyła ochrony posiadania, wyrok może być zgodny albo niezgodny z art. 344 w związku z art. 352 k.c., bo te przepisy mogły być podstawą orzeczenia. Sąd Najwyższy wielokrotnie podkreślał, że niezgodność z prawem prawomocnego orzeczenia w rozumieniu art. 24¹ § 1 k.p.c. oznacza jego niezgodność z prawem przedmiotowym, czyli przepisem prawa pozytywnego, z którym koliduje zawarte w orzeczeniu rozstrzygnięcie co do istoty sprawy. Wyrok - z wyjątkiem dotyczącym naruszenia art. 321 § 1 k.p.c. i ewentualnie przepisów normujących drogę sądową oraz jurysdykcję - nie może być sprzeczny z przepisami prawa procesowego (postanowienie z dnia 17 czerwca 2015 r., III CNP 4/15, nie publ.).

Z tych względów - zważywszy ponadto, że skarga jest w istocie wymierzona w ustalenia i ocenę dowodów, co jest niedopuszczalne (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76, i z dnia 27 lipca 2006 r. III CNP 35/06, nie publ.), orzeczono, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).